ſūmare: ſic in rege cum quo dimicandum eſt ipſam pacē
accuſauit cum ſubdit: Alioquin adhuc illo longe agente
legationem mittens rogat ea que pacis ſunt. Significās
etiā minas iminētium tentationū a diabolo nō ſuſtinere
eos qui renunciant omnibus que poſſident: ⁊ pacē cum
eo facere ꝯſentiēdo illi ad cōmittendū peccata. GRE.
vel aliter: In illo tremēdo examie cū rege noſtro exquo
ad iudicium nō venimus: decē milia quippe ad viginti
milia ſimplū ad duplū ſt. Cū duplo ꝙ exercitu ꝯ ſimplū
venit: qꝛ nos vix ī ſolo ope ꝑpatos ſꝰ ōpe ⁊ cogitatōe
diſcutit. Dū ergo adhuc longe eſt: qꝛ adhuc pñs ꝑ iudi-
cium non videtur mittamus ad eum legationē lachry-
mas noſtras: miſicordie opera: hoſtias placatiōis: hec
eſt noſtra legatio: que regem venientez placat. AV. ad
letū. Quomodo autem ꝑtineant iſte ſimilitudies ipſa oc
caſione ſatis apuit dicēs: Sic ergo omnis ex vobis q̄ n̄
renūciat oībus que poſſidet: n̄ pōt meus ēē diſcipulus.
Itaq̧ ſumptus ad turrim edificandā: ⁊ valentia decem
milium aduerſus regem qui viginti milia hꝫ nihil aliud
eſt ꝙ vt renunciet vnuſquiſq̧ oībus que ſunt eius. Pre-
locutio aūt ſuperior cum extrema locutione cōcordat. i
eo eniz ꝙ adhuc renunciat omnibus que ſunt eius etiaz
illud continet: vt oderit patrē ſuū aut matrē ⁊ vxorem ⁊
filios ⁊ fratres ⁊ ſorores: adhuc ⁊ aīam ſuam. Omnia
enim hec ꝓpria alicuius ſunt que plerunq̧ implicant ⁊
impediunt ad obtinenda nō iſta ꝓpria temporaliter trā-
ſitura ſed in eternum manſura cōmunia. BA. Eſt autez
intentio domini ꝑ exēpla ꝑdicta: nō vtiq̧ ꝓhibere poteſta
tē eius diſcipulū fieri vl' non fieri ſicut licet: vel nō ichoa
re fundamentū vel tractare pacem: ſed oñdere impoſſi-
bilitatem diuini beneplaciti obſeruandi inter diſtrahen
tia aīam inter que ꝑiclitat facta venalis ab aſtutijs de-
monis. BE. Diſtat aūt inter renunciare omnibus: ⁊ re
linquere omnia. paucoꝝ enim ꝑfectoꝝ ē relinquere oīa
hoc eſt curas mundi poſtponere: cunctorū autem fide
lium eſt renunciare omnibus. hoc eſt ſic tenere que mun
di ſunt: vt tñ per ea non teneātur in mūdo.

Bonū eſt ſal. Si autez ſal euanuerit: in quo
cōdiet. Neq̧ in terrā: neq̧ ī ſterqliniū vtile ē: ſꝫ fo
ras mittet. Qui hꝫ aures audiēdi audiat.

BEDA. Dixerat ſuperius turrim virtutum nō ſoluz
ꝯſummandā: ſed etiā inchoādā: ad quod ꝑtinet qd̄ dicit
Bonū ē ſal. Bonū ē ſale ſapiētie ſpiritalis cordis archa
na ꝯdire: imo cū apoſtolis ſal terre fieri. EVSE. Sal
eni ſm ſubſtātiā quidē ex aqua ꝯſtat ⁊ ſpiritu modicum
quid terreſtreitatis participās. deſiccat aūt fluidā nām
corruptoꝝ corꝑtoꝝ: vt mortua corpora ꝯſeruet. Meri-
to igit diſcipulos ſuos ꝯpat ſali: eo ꝙ ipſi regenerati ſūt
ꝑ aquā ⁊ ſpm̄. Cūq̧ toti ſpiritaliter viuerēt ⁊ nō ſꝫ car-
nē ad modū ſalis corrupta vitā hoīum in terra degentiū
ꝯuertebāt: ⁊ vtuoſa vita ſuos ſeq̄ces oblectādo ꝯdiebāt
THE. Nō ſolū aūt eos qui donati ſunt magiſtrali gra
tia: ſꝫ etiā idiotas expoſcit ad modū ſalis fieri vtiles ꝓ-
ximis. Si vō qui futurus ē vtilis alijs fiat reprobus: iu
uari nō poterit. vñ ſequit: Si aūt ſal euanuerit: ī quo cō
diet. BE. q. d. Si quis ſemel ꝯdimēto vitatis illumina
tus ad apoſtaſiam redierit quo alio doctore corrigetur
qui. ſ. eā quā ipſe guſtauit ſapie dulcedinē: vel aduerſis
ſeculi ꝑterritus: vel illecebris illectus abierit. vñ ſequit:
Neq̧ in terrā: neq̧ in ſterquiliniū vtile ē: ſed foras mit-
tet. Sal enim cū ad cōdiendos cibos carneſq̧ ſiccādas
valere deſierit: nulli iam vſui aptū erit. Neq̧ enim ī ter-
ram vtile ē: cuius iniectu germinare ꝓhibetur: neq̧ ī ſter
quiliniū agriculture ꝓfutuꝝ. ſic qui poſt agnitionē verita
tis retrocedit neq̧ ipſe fructū boni operꝭ ferre nec alios
excolē valet: ſed foras mittēdus ē: hoc ē ab eccleſie vni
tate ſecernendus. THE. Uerū qꝛ ſmo parabolicus ⁊
obſcurus erat: excitās dn̄s auditores ne qualitercunq̧
acciperēt qd̄ dictū ē de ſale ſubdit: Qui hꝫ aures audiē
di audiat. hoc ē ſi cui ſapia ineſt itelligat. Aures eni hic
cognoſcitiuā vim aīe ⁊ aptitudinē intelligēdi accipe de-
bemus. BE. Audiat etiam non cōtemnendo: ſed obedi
endo ⁊ faciendo que dicit.

CA. XV.

Erant aūt appropinquātes ei publi
cani ⁊ peccatores vt audirēt illū. Et
murmurabāt phariſei ⁊ ſcribe dicē
tes: Quia h̄ peccatores recipit et mā
ducat cuz illis. Et ait ad illos para
bolā iſtā dicēs. Quis ex vobis homo q̄ habꝫ cē
tū oues: ⁊ ſi ꝑdiderit vnā ex illis nōne dimittit no
nagitanouē in deſerto: ⁊ vadit ad illam que peri
rat donec inueniat eā: Et cū inuenerit eam: impo
nit inhumeros ſuos gaudens ⁊ veniēs domū cō
uocat amicos ⁊ vicinos dicēs illis: Cōgratulami
ni mihi: quia iueni ouez meā que perierat. Dico
vobis ꝙ ita gaudiuz erit in celo ſuꝑ vno peccato
re penitētiā agente: q̄z ſupra nonagitanouē iuſtis
q̄ non indigent pnīa

AM. Didiceras in ſuperioribus ſecularibus occupa-
tionibus nō teneri: caduca nō ꝑferre ꝑpetuis. Sꝫ qꝛ fra
gilitas humana firmū nequit in tāto ſeculi lubrico tene
re veſtigiū: etiā aduerſus errorē remedia tibi bonus me
dicus demōſtrauit: ſpem venie iudex miſericors nō ne
gauit. vñ ſubdit: Erāt aūt appro. ei publi. ⁊ pecca. vt au
di. eū. GLO. i. qui pulica exigūt vectigalia vel condu
cūt: ⁊ qui lucra ſeculi per negocia ſectant. THE. Hoc
eni exequebat cuiꝰ cā carnē ſuſceperat: admittens pecca
tores: ſicut medicus egrotātes. Sꝫ phariſei vere crimi
noſi huic pietati murmurare ꝯpenſabāt. vñ ſequitur: Et
murmu. pha. ⁊ ſcri. di. qꝛ hic pec. re. ⁊ man. cum illis.
GRE. in home. ex qua re colligitur qꝛ vera iuſticia com
paſſionez cū hꝫ falſa dedignatione ꝙuis ⁊ iuſti ſoleant
recte peccatoribus indignari. ſed aliud ē qd̄ agitur typo
ſuꝑbie: aliud qd̄ zelo diſcipline: qꝛ iuſti ⁊ ſi foris increpa
tiones ꝑ diſciplinā exaggerāt: intus tñ dulcedinē ꝑ cha
ritatē ſuāt. Preponūt ſibi ī aīo ipſos plerūq̧ quos cor
rigūt qd̄ agētes ꝑ diſciplinā ſubditos ⁊ ꝑ humilitatez cu
ſtodiūt ſemetipſos. At cōtra hi qui ō falſa iuſticia ſuꝑbi
re ſolent: ceteros quoq̧ deſpiciunt: nulla infirmātibꝰ mi
ſericordia condeſcendūt. Exquo ſe peccatores eſſe non
credūt: eo deterius peccatores fiunt: de quoruz numero
phariſei erant: qui diiudicantes dominum ꝙ peccato-
res ſuſciperet arēti corde ipſuz fontē miſericordie repre
hēdebāt. Sꝫ qꝛ egri erant ita vt egros ſe eſſe neſcirēt: quate
nus quod erant agnoſcerent: celeſtis medicus blandis
eos fomentis curat. Sequitur enim: Et ait ad illos para
bolam iſtam dicens: Quis ex vobis homo: ſimilitudinē
dedit: quā in ſe homo recognoſceret: ⁊ tamē ad auctorez
hominū ꝑtineret. qꝛ enim centenarius ꝑfectus eſt nume
rus: ipſe centum oues habuit cum ſanctorum angeloruz
⁊ hominum naturam poſſedit. vnde ſubdit: Qui habet
cētum oues. CIRY. Hinc percipe latitudinē regni ſal
uatoris noſtri. Dicit enim oues eſſe centum: referēs nu-
merum ſubiectarum ſibi rationalium naturarum ad in
tegram multitudinem. Eſt enim centenarius numerus ꝑ
fectus ex decem decadibus cōſtitutus. Sed ex his vna
oberrauit. ſ. genus humanū quod terram colit. AM.
Diues paſtor cuius nos omnes centeſima portio ſumus
vnde ſequitur: Et ſi ꝑdiderit vnam ex illis. GRE. Una
ouis tunc periit: quando peccando homo paſcua vite re
liquit. In deſerta aūt nonagintanouem remanſerant: qꝛ
rōnalis creature numerus; angelorum videlicet ⁊ hoīuz
qui ad videndum deum cōdita fuerat: pereunte homine

erat imminutus. vnde ſequitur: Nõne dimittit nonagin-
tanouē in deſerto. quia. ſ. angelorum choros reliquit i ce
lo. Tūc aūt homo celū deſeruit: cum peccauit. Et vt pfe
cta ſumma ouium integraret in celo: homo pditus que-
rebať in terra. vnde ſequiť: Et vadit ad illaꝫ que perierat
donec inueniat illam. CIRYL. Nunquid aūt ſeuiēs in
reliquas motus ē pietate vni⁹? neqꝗ. Sunt eni ille in tu
to circūſpiēte illas potentiſſima dextera: ſꝫ magis opor
tebat miſereri pereuntis: ne imperfecta videreť reſidua
multitudo. Una eni reducta ſortiť cētenari⁹ ꝓpriam ſpe-
ciem. AV. de que. euan. Uel illas nonagitanouē dixit
quas reliquit in deſerto ſupbos ſignificans tanꝗ ſolici-
tudinē gerētes in aīo dū ſolo ſe videri volunt; quib⁹ ad
pfectionē vnitas deeſt. cū eniꝫ quiſqꝫ a vera vnuitate di
uellitur: ſupbe diuellitur: ſue quippe poteſtatis eſſe cupi
ens: non ſequitur vnū quod ē deus. vni aūt deputat oēs
p pniam recōciliatos que humilitate obtineť. GRE. ni
ſenus: Cū aūt paſtor inueniſſet ouē: nō puniuit. Non du
xit ad gregē vrgēdo: ſed ſuperponēs humero ⁊ portans
clemēter annumerauit gregi. vñ ſequiť: Et cum inuenerit
ouē imponit in humeros ſuos gaudens. GRE. i home.
Ouē humeris ſuis ípoſuit: quia hūanā natura ſuſcipieſ
peccata noſtra ipſe portauit. Inuenta autem oue ad do-
mum redit: quia paſtor nr̄ reparato homine ad regnum
celeſte rediit. vnde ſequitur: Et veniens domū ꝯuocat
amicos ⁊ vicinos dicens illis: Congratulamini mihi qꝛ
inueni ouem meaꝫ q̄ perierat. Amicos ⁊ vicinos vocat
āgelorū choros qꝛ aīci ei⁹ ſť: qꝛ volūtateꝫ ei⁹ ꝯtinue i ſua
ſtabilitate cuſtodiunt. Uicini quoqꝫ eius ſunt: qꝛ clarita
teꝫ viſionis illius ſua aſſiduitate perfruuntur. THE.
Supne igitur virtutes oues dicuntur in eo ꝙ omnis na
tura creata aſpectu dei beſtialis eſt. In eo vero ꝙ ratio-
nalis ē: amici ⁊ vicini dicunť. GRE. in ho. Et notādū
ꝙ non dicit: Cōgratulamini inuente oui: ſed Mihi: quia
videlicet eius ē gaudium vita noſtra: ⁊ cuꝫ nos ad celuꝫ
reducimur: ſolēnitatem leticie illius implemus. AM.
Angeli aūt qm̄ ſunt rationabiles: n̄ imerito hominu re-
dēptione letantur. vnde ſequiť. Dico vobis ꝙ ita gaudi
um erit in celo ſup vno peccatore penitentiā agente ꝗ̄ ſu
pra nonagintanouem iuſtis qui non indigent penitentia.
Hoc proficiat ad incentiua probitatis: ſi vnuſquiſqꝫ con
uerſionem ſuam gratam fore credat cetibus angelorum:
aut quorū affectare patrociniū aut vereri debet offenſā
GRE. in ho. Plus aūt de conuerſ peccatoribus ꝗ̄ de
ſtantibus iuſtis in celo gaudium eſſe fatetur: quia plerun
qꝫ hi qui nullis ſe oppreſſos peccatorum molibus ſciūt
ſtant quidem in via iuſticie: ſed tamen ad celeſteꝫ patriā
anxie non anhelant: ⁊ plerunqꝫ pigri remanent ad exer-
cenda bona ꝑcipua: qꝛ ſecuri ſibi ſunt ꝙ nulla cōmiſerūt
mala grauiora. At contra nōnunꝗ hi qui ſe aliqua illici
ta egiſſe meminerūt: ex ipſo ſuo dolore cōpūcti ad amo
rē dei inardeſcunt. Et qꝛ erraſſe ſe a deo ꝯſiderant dāna
ꝑcedentia lucris ſequentibus recompenſant. Maius er
go gaudium fit in celo qꝛ ⁊ dux in prelio plus eū militem
diligit: qui poſt fugam reuerſus hoſtē fortiter premit: ꝗ̄
eū q nūꝗ tga ꝓbuit ⁊ nūꝗ aliqd fortiť fec. Sic agricola
illaꝫ amplius terraꝫ amat: que poſt ſpinas vberes fru-
ctus profert: ꝗ̄ eam que nūꝗ ſpinas habuit: ⁊ nunꝗ fer-
tilem meſſeꝫ producit. Sed inter hec ſciendū ē: quia ſūt
pleriqꝫ iuſti in quorū vita tantuꝫ eſt gaudiuꝫ: vt eis qli
bet peccatoꝝ penitentia ꝑponi nullatenus poſſit: Hinc
ergo colligendū quantū deo gaudium faciat quādo hu-
militer plāgit iuſtus. ſibi facit in celo gaudiū: qn̄ hoc qḋ
male geſſit per penitentiā dānat iniuſtus.

Aut que mulier hñs drachmas deceꝫ: ſi pdi
derit drachmā vnā: nõne accēdit lucernā ⁊ euer
tit domuꝫ ⁊ querit diligēter: donec iueniat eaꝫ. Et
cum iuenerit: conuocat amicas ⁊ vicinas dicens
Cōgratulamini mihi: quia inueni drachmā quā
pdideram. Ita dico vobis: gaudiū erit āgelis dei
ſup vno peccatore penitentiā agente

CIRYL. Per precedenteꝫ parabolaꝫ in qua genus
humanū dicebať ouiſ erratica: docebamur nos fore cre
atura ſublimis dei q̄ fecit nos ⁊ non ipſi nos cui⁹ pa-
ſcue oues ſum⁹: ſubiūgiť ſecūda parabola: qua gen⁹ hu-
manū cōparať drachme q̄ periit. Per quā oſtendit nos
ad ſimilitudinē ⁊ imaginē regiaꝫ factos eſſe. ſ. ſūmi dei.
Naꝫ drachma nūm⁹ ē impreſſaꝫ habens regiaꝫ figuram.
vñ dicit: Aut que mulier habēs decē drachmas. GRE.
in home. Qui ſignificať p paſtorem: ipſe per mulierē: ipe
eniꝫ de⁹: ipſe ⁊ dei ſapientia. Angeloꝝ aūt ⁊ hominū na
turaꝫ ad cognoſcendū ſe dñs condidit: ⁊ ad ſimilitudinē
ſuā creauit. Decē ergo drachmas habuit: quia nouem
ſūt chori angeloruꝫ: ſed vt cōplereť electoruꝫ numerus:
homo decim⁹ eſt creat⁹. AV. de que. euā. Uel in nouē
drachmis ſic ⁊ in nonagintanouē ouibus ponit coꝝ ſi-
gnificationē q̄ de ſe preſumentes: peccatoribus ad ſalu-
teꝫ redeuntibus ſe preponūt. vnū eniꝫ deeſt a nouē vt de
cē ſint: ⁊ a nonagitanouē vt centum ſint: cui vni deputat
oēs per penitētiā recōciliatos. GRE. in ho. Et qꝛ ima
go exprimiť in drachma: mulier drachmā pdiderat: quā
do homo qui ꝯditus ad imaginē dei fuerat: peccando a
ſimilitudine ſui conditoris receſſit. Et hoc ē qḋ ſubditur
Si perdiderit drachmam vnā nonne accēdit lucernam
Accēdit mulier lucernā qꝛ dei ſapia apparuit in huma-
nitate. Lucerna quippe lumē i teſta ē: lumē vero in teſta ē
diuinitas in carne. accenſa aūt lucerna. Sequiť: Et euer-
tit domū. qꝛ. ſ. mox vt ei⁹ diuitas p carnē claruit: omni ſe
noſtra ꝯſciētia cōcuſſit: qꝛ euerſionis ſermo non diſcre-
pat in eo ꝙ in aliis codicibus legitur emūdat: qꝛ praua
mens ſi nō priuſ pre timore euertiť: ab aſuetis vitiis nō
mundať. euerſa aūt domo: inueniť drachma. Seqť eniꝫ
Et q̄rit diligēter donec inueniat. qꝛ. ſ. cū pturbať ꝯſcien
tia hoīs: repať in hoīe ſimilitudo ꝯditoris. GRE. na-
çançenus: Inuenta aūt drachma: celeſtes v̄tutes facit pti
cipes gaudii: q̄s miniſtras diſpenſationis fecit. vñ ſeqť:
Et cū inuenerit cōuocat amicas ⁊ vicinas dicēs: Con-
gratulamini mihi qꝛ iueni drachmā quā pdideram.
GRE. in home. Supne eni v̄tutes tanto diuine ſapie iu
xta ſūt: ꝗ̄to ei p gratiā ꝯtinue viſionis appropiquant.
THE. Uel amice ſūt vt exequētes volūtatē ipi⁹: vicine
vero vt incorporee vel forte amice ipſius ſūt oēs ſuper
ne virtutes: vicine vero ſunt propinqores. ſ. throni che-
rubin ⁊ ſeraphin. GRE. niſen⁹. Uel aliter hoc reor
dominū nobis ꝓponere in iquiſitione perdite drachme
qꝛ nulla nobis a ceteris virtutibus vtilitas ꝓuenit quaſ
drachmas vocat: ꝗuis preſto ſint omnes vna ſola de-
ficiente anime viduate: qua. ſ. diuine ſimilitudinis nitorē
ſortitur. propter qḋ primo q̄dem iubet lucernam accen
dere. ſ. verbum diuinū qḋ abſcondita patefacit. Uel for
ſan penitentie lampadē: ſed in domo ꝓpria. i. in ſeipſo
⁊ i ſua ꝯſciētia oportet pquirere drachmam perditam. i.
regis imaginem: que non penitus deperiit: ſed eſt tecta
ſub fimo q̄ ſignificat carnis contagia: quibus ſtudioſe
abſterſis. i. dilutis per ſolertiam vite eluceſcit qḋ queriť
vnde oportet ipſaꝫ que venit gratulari. necnon ad parti
cipia gaudii vocare vicinas. i. contubernales virtutes. i.
rationabilem ⁊ concupiſcibilem ⁊, innatum iracundie
affectum. Et ſique ſint tales vires circa animam conſide
rate: quas docet gaudere in domino: deinde concludēs
parabolam ſubdit: Ita dico vobis: gaudium erit ange
lis ſuper vno peccatore penitentiam agente. GRE.
in ho. Penitentiā agere eſt preterita mala plāgere: ⁊ plā
genda non perpetrare. nam qui ſic alia deplorat: vt tamē
alia cōmittat: adhuc pniaꝫ agere aut ignorat aut diſſimu
lat. Cogitandum eſt etiam vt per hoc conditori ſuo ſatiſ

faciat:vt qui ꝯmiſit ꝓhibita ſibi:abſcindere debeat etiā
conceſſa ⁊ ſe reprehēdat i minimis:qui ſe meminit i ma
ximis deliquiſſe.

¶ Ait autē: Homo quidā habuit duos filios
⁊ dixit adoleſcētior ex illis patri: Pater da mihi
portionē ſubſtātie que me ꝯtingit. Et diuiſit illiſ
ſubſtantiā. Et nō poſt multos dies : cōgregatis
omnibꝰ adoleſcētior filiꝰ peregre ꝓfectus ē i regionē
longinquā:⁊ ibi diſſipauit ſubſtātiā ſuā viuēdo
luxurioſe. Et poſtq̄ omnia cōſūmaſſet : facta ē fa
mes valida in regione illa:⁊ ipſe cepit egere. Et
abijt ⁊ adheſit vni ciuium regionis illius : ⁊ mi
ſit illum in villam ſuam vt paſceret porcos. Et cu
piebat implere ventrem ſuū de ſiliquis q̄s porci
manducabant:⁊ nemo illi dabat.

¶ AM. Tres ex ordine lucas parabolas poſuit: Ouiſ
que perierat ⁊ inuenta eſt:drachma perierat ⁊ inuenta ē
filius qui erat mortuꝰ,⁊ reuixit:vt triplici remedio ꝓuo
cati vulnera nr̄a curemus. Chriſtus vt paſtor te ſuo cor
pore vehit. querit vt mater eccleſia: recipit deus pater
pma miſericordia:ſcda ſuffragatio: tertia reconciliatio.
CHR. Eſt ēt iter pabolas ſupradictas rō diſtinctiōis
ſm pſonas vel mētes peccātiū:vt pater filiū recipiat pe
nitentem qui arbitrij ſui libertate vtitur vt cognoſcat vn̄
ceciderit. Paſtor vero ouē errantē ⁊ nō ſapiētē reuerti
requirat:⁊ humeris ſuis referat:irrationabili aiali ipru
dētē hoiē comparās:qui alieno dolo circūuentus er
rauerat ſicut ouis. Preſens ergo parabola ꝓponit cū
dicit: Ait aūt. Homo quidā habuit duos filios. Sūt qui
dicant de duobꝰ filijs illis ſeniorē angelos eſſe: iuniorē
vo hoiē ponūt q̄ in longinquā peregrinationē abierit:
qn̄ in terra de celis ⁊ pdiſo cecidit:⁊ aptāt ꝯſequentia
reſpiciētes ad cām vel ſtatū ade. ſed hic ſenſus pius qui
dē vr̄:neſcio tn̄ ſi verus ſit:qr iunior filius ad penitentiā
venit ſua ſpōte recordatus pterite abūdantie patris ſui
Dn̄s autem veniēs ad pniam vocauit humanū genus
dū ſpōte ſua regredi vn̄ ceciderat nō cogitaret. deīde ſeni
or filius i reditu ⁊ ſalute fratris ſui triſtat : cū dn̄s dicat
leticiā eē apud angelos ſup vno peccatore pniam agente
CIRY. Quidā vo p ſeniorē filiū dicūt ſignificari iſrael
ſm carnē:p aliū vo qui diſceſſit a patre:deſcribit multi
tudo gentium. AV. de que. euā. Hic ḡ hō hn̄s duos fili
os:deus hn̄s duos populos intelligit:⁊ tanq̄ duas ſtir
pes generis humani:vnā eoꝝ qui pmanſerūt i vnius dī
cultu:alterā coꝝ q̄ vſq̄ ad colendū idola deſeruerūt de
um. Ab ipſo ergo exordio creature mortalium:maior fi
lius ad cultū vnius dei ptinet:minor aūt petit vt ſibi ps
ſubſtantie que eū tangeret daret a pre. vn̄ ſequit: Et dixit
adoleſcētior ex illis patri: Pr̄ da mihi portionē ſubſtan
tie q̄ me cōtingit. tanq̄ aia ptāte ſua delectata:id qd̄ illi ē
viuere itelligere meminiſſe vel igenio alacri excellere pe
tit q̄ diuina ſunt munera. hec aūt i ptāte ſua accepit p li
berū arbitriū. vn̄ ſequit: Et diuiſit illi ſubſtātiā. THE.
Hoīs ſubſtātia rationalitas ē:quā comitat libertas ar
bitrij:⁊ ſimiliter quecūq̄ dn̄s dedit nobis ꝓ ſubſtantia
noſtra putabit:vt celū t̄ra ⁊ vniuerſa creatura:lex ⁊ pro
phete. AM. Uides āt q̄ diuinū patrimoniū petētibus
datur:nec putes culpā patris q̄ adoleſcentiori dedit nul
la dei regno infirma etas:nec fides grauat annis. Ipſe
certe ſe iudicauit idoneū q̄ popoſcit:atq̄ vtinā nō receſ
ſiſſet a patre ipedimētū neſciſſet etatis. Sequitur eni: Et
nō poſt multos dies ꝯgregatis oībus adoleſcētior filiꝰ
peregre ꝓfectus ē i regionē lōgīquā. CHR. Minor filiꝰ
i regionē lōgiquā ꝓfectꝰ eſt n̄ localr a deo decedēs q̄ vbi
q̄ ē ſed affectu fugit enim deum peccator:vt a longiquo
ſtet. AV. de ver. do. Quiſquis enim ita vult eſſe ſimiliſ
deo vt fortitudinē ſuam ad illam cuſtodiat:nō ab illo re
cedat ei coherendo vt cuſtodiat ſimilitudinē ⁊ imaginē
ad quam factus ē. Porro non puerſe vult imitari deum
vt quomodo deus non habet a quo regatur:ſic ipſe ve
lit ſua poteſtate vti:vt nullo regente viuat quid reſtat ni
ſi vt recedens ab eius calore torpeſcat:recedēs a verita
te vaneſcat. AV. de que. euan. Quod aūt nō poſt mul
tos dies dixit factum:vt congregatis oībus peregre ꝓfici
ſceretur in regionē longinquam:que ē obliuio dei: hoc
eſt qr non multo poſt inſtitutionem humani generis pla
cuit aie p liberū arbitrium ferre ſecum velut quandā po
tentiā nature ſue:⁊ deſerere eū a quo condita eſt fidens de
viribus ſuis:quas vires tanto conſumit citius : quanto
eum deſeruit a quo date ſunt. vnde ſequitur: Et ibi diſſi
pauit ſubſtantia ſuā viuendo luxurioſe. Luxurioſā vo
vel ꝓdigam vitam vocat amantem fundere atq̄ ſpaciari
pōpis exterioribus intus inaneſcentē:cum ea quiſq̄ ſe
quitur:que ad alia ꝓcedūt:⁊ relinquet eum qui ſibi ē inte
rior. vnde ſequit: Et poſtq̄ cōſūmaſſet oīa:facta ē fames
magna in regione illa. Fames ē idigentia vbi veritatis. Se
quitur: Et ipſe cepit egere. AM. Merito egere cepit q̄
theſauros ſapie ⁊ ſcie dei:diuitiarūq̄ celeſtiū altitudinē
dereliquit. Sequit: Et abijt ⁊ adheſit vni ciuiū regionis
illius. AV. de que. euā. Unus ciuiū regionis illius ali
quis aereus princeps ē ad militiā diaboli ptinens:cuius
villa eſt modus ptātis ipſius. de qua ſequit : Et miſit il
lum i villā ſuam vt paſceret porcos. Porci ſunt immundi
ſpūs qui ſub ipſo erant. BE. Porcos aūt paſcere:eſt ea
quibus immundi ſpūs gaudent:opari. Sequit : Et cupie
bat iplere ventrē ſuum de ſiliquis quas porci manduca
bant. AM. Siliqua genus leguminis eſt:intus inanis
foris mollis. quo corpus non reficit:ſed implet:vt ſit ma
gis oneri q̄ vſui. AV. de que. euā. Silique ergo quibꝰ
porcos paſcebat:ſeculares doctrine ſunt:ſteriles: vani
tatē pſonantes:de quibus laudes idoloꝝ fabularūq̄ ad
deos gentiū ptinētiū vario ſmone atq̄ carminibus per
ſtrepunt quibus demonia delectantur. vn̄ cū iſte ſaciari cu
piebat:aliquid ſolidū ⁊ rectū qd̄ ad beatā vitā ptineret
inuenire volebat i talibꝰ ⁊ n̄ poterat. vn̄ ſeqt: Et nemo illi
dabat. CIRY. Sed cū iudei multipliciter arguantur a ſa
cra ſcriptura de multis criminibus:quō populi illi con
uenient verba maioris filij dicentis: Ecce tot annis ſer
uio tibi:⁊ nunq̄ mandatū tuū pterlui. Eſt ergo hic ſenſus
parabole: Arguētibus cum phariſeis ⁊ ſcribis q̄ recipe
ret peccatores: ꝓponit pn̄tem parabolam:in qua hoiē
vocat deum:q̄ pater ē duorū fratrū:iuſtoꝝ. ſ. ⁊ peccato
rū:quoꝝ primꝰ gradus ē iuſtoꝝ ab initio iuſticiā ſequen
tium. ſcdus gradus ē hoium p penitentiam ad iuſticiam
reductoꝝ. BA. Facit etiā ad antiquoris ꝯſiſtentiā magi
ſtrius ſenilis ⁊ grauitas q̄ canicies capilloꝝ:nec q̄ ſm eta
tē ē iuuenis icrepat:ſed iuuenis moribꝰ q̄ ſm paſſiōes vi
uit. TYTVS. Abijt ergo adoleſcētior:nondū adultꝰ
mēte:petitq̄ a patre id qd̄ ei de hereditate ꝯtingit:vt. ſ. n̄
ex neceſſitate ſeruiat:ſumꝰ. n. aialia rationalia liberū ar
bitriū habentia. CHR. Dicit aūt ſcriptura diuidere
patrē ex equo filijs duobꝰ ſubām ſuā. i. ſcientiā boni ⁊
mali:que vere ⁊ ꝓpetue ſunt opes aie bene vtenti. Que
eni ex deo ē in prima natiuitate hoibus ſubſtantia rōna
lis equaliter cunctis naſcētibꝰ dat. De ſubſequēti aūt cō
uerſatione vnuſquiſq̄ plus aut minꝰ huiꝰ ſubſtātie poſ
ſidere inuenit:dum vnus ea que ſumpſerit patris eē cre
dens:quaſi paterna cuſtodit:alius ſicut proprie poſſeſ
ſionis licētia diſſipādis abutit. Oſtēditur aūt libertas ar
bitrij:qr pater q̄ neq̄ diſcedere volētē retinuit:ne liberi
arbitrij auferat poteſtatē: neq̄ manere cupientē cogit ab
ſcedere. Abijt aūt longe non locoꝝ trāſlatione:ſed men
tis declinatiōe. vn̄ ſeqt. Peregre ꝓfectus ē in regionē lon
ginquam. AM. Quid eni longinquius eſt q̄ a ſe rece
dere:nec regionibus ſed moribus ſeparari: eteni qui ſe

a chriſto ſepat:exul ē patrie᷑: ⁊ ciuis mūdi. Merito ergo
ꝓdegit patrimoniū qui receſſit ab eccleſia. TY. Unde
⁊ denoiatus ē ꝓdigus diſſipans ſubſtantiam ſuā.i.intel
lectū rectū:caſtimoniā:documenta veritatis noticiā ge
nitoris:memoriā creationis:ſenſum. AM. Facta ē aūt
in regione illa fames nō epularū ſed bonoꝝ opeꝝ atqꝫ
virtutū q̄ ſunt mirabilioꝛa ieiunia: eteni q̄ recedit a v̄bo
dei eſurit:qꝛ nō i ſolo pane viuit hō ſꝫ i oi v̄bo dī q̄ rece
dit a theſauro eget. Egere ḡ ideo cepit ⁊ famē pati:qꝛ ni
hil ꝓdige ſatis eſt voluptati. abijt itaqꝫ ⁊ adheſit vni ciuiū
Qui eni heret i laqueo ē ⁊ vī ciuis iſte princeps eē iſtius
mūdi. Deniqꝫ ad villā ei⁹ mittit quā emit:q̄ ſe excuſat a
regno. BE. In villam eni mitti ē ſubſtātie mūdialis cu
piditate ſubiugari. AM. Paſcit aūt porcos illos i quos
petit diabol⁹ introire:i ſordib⁹ ac fetore viuētes. THE.
Hos igit̄ paſcit qꝛ alios ꝑcellit i vitio:vt ſūt lenones ar
chipcones:archipublicani:q̄ alijs ſunt doctores opera
tionis male. CHRY. Uel ſpiritalib⁹ deſtitut⁹ operib⁹
quaſi prudētia ⁊ itellectu porcos paſcere dī hoc ē ſordi
das ⁊ imūdas i aīa ſua cogitatōes nutrire:⁊ dedit eſcas
irrationabiles praue ꝯuerſationis: dulces quidē egenti
bonoꝝ:qꝛ ſuaue ꝑuerſis vī omne opus carnee volupta
tis:que vtutes aīe penit⁹ eneruat ⁊ perimit hui⁹modi ci
bos q̄ſi porcinos ⁊ male dulces.i.carnaliū delectatio
nū illecebras:ſiliquaꝝ noīe ſcriptura deſignat. AM.
Cupiebat aūt ſiliqs vētrē iplere ſuū:nec eni alia ē cura lu
xurioſis niſi vt vētrē ſuū ipleāt. THE. Quib⁹ nullus
dat ſaturitatē maloꝝ:diſtat eni a deo q̄ talib⁹ veſcit̄. De
mones aūt ad hoc itudent:ne vtiqꝫ ſaturitas maloꝝ ꝑ
ueniat. GLO. Uel nemo illi dabat:qꝛ cū diabolus ali
quem ſuū facit:vltra ei abundantiam non procurat ſci
ens eum eſſe mortuū

¶ In ſe autem reuerſus dixit: Quanti mercēna
rij in domo patris mei abundant panibus : ego
autem hic fame pereo. Surgam ⁊ ibo ad patrēꝫ
meum ⁊ dicam ei: Pater peccaui in celum ⁊ co
ram te:iaꝫ non ſum dignus vocari filius tuus:fac
me ſicut vnuꝫ de mercenarijs tuis. Et ſurgens ve
nit ad patrem ſuum. Cum autem adhuc lōge eēt
vidit illum pater ipſius:⁊ miſericordia motus ē:
⁊ accurrens cecidit ſuper collum eius:⁊ oſculat⁹
eſt eum. Dixitqꝫ ei filius: Pater peccaui in celuꝫ
⁊ coram te:iam non ſum dignus vocari filius tu
us. Dixit autem pater ad ſeruos ſuos. Cito ꝓfer
te ſtolam primam:⁊ induite illum:⁊ date annulū
in manu ei⁹:⁊ calciamēta in pedes ei⁹:⁊ adducite
vitulum ſaginatum ⁊ occidite: ⁊ manducemus
⁊ epulemur: quia hic filius meus mortuus erat:
⁊ reuixit: perierat: ⁊ inuentus eſt. Et ceperunt
epulari.

¶ GRE. niſenus: Contēpſerat patrem in primo receſſu
adoleſcētior filius:⁊ opes paternas profuderat. At vbi
lapſu temporis ē attritus laboribus:dum mercēnarius
fieret:⁊ eodē cū porcis pabulo paſceret:redijt i domum
paternā caſtigatus. vñ dī: In ſe aūt reuer. dixit: Quanti
mercē.i do.pa.mei abun.pa.ego aūt hic fame pereo.
AM. Bene in ſe reuertit:q̄ a ſe receſſit eteni q̄ ad dn̄m
regreditur ſe ſibi reddit:⁊ q̄ recedit a xpo ſe ſibi abdicat.
AV. de que.euā. In ſe aūt reuerſus ē ab eis q̄ forinſecus
fruſtra illiciunt ⁊ ſeducūt: in ꝯſcientie ſue interiora ſuaꝫ
intentionē reduxit. BA. Eſt aūt ſm tres differētias obe
dientie diſcretio. aut eni metuētes ſupplicia declinamus
a malo:⁊ ſumus in diſpoſitione ſeruili. aut mercedis lu
cra venantes exequimur que mandantur mercennarijs
aſſimilati aut ipſius gr̄a boni ⁊ dilectionis ad eum qui
dedit legem ſuim⁹:⁊ ſic diſpoſitionē redolem⁹ filioruꝫ
AM. Fili⁹ eni q̄ habet ſanctiſpūs pign⁹ i corde:ſecularī
mercedis lucra nō q̄rit:ſed ius ſuat heredis. Sūt etiam
mercēnarij boni q̄ ꝯducūt ad vineā. Iſti nō ſiliquis : ſed
panib⁹ abundāt AV. de que.euan. Uñ aūt hoc ſcire po
terat i quo tāta erat obliuio dei:ſicī oibus idolatris fuit
niſi qꝛ iſta recogitatio reſipiſcētis ē:cū euangeliū ꝑdica
ret:iam poterat talis aīa aduertere multos ꝑdicare veri
tatē:iter quos quidā eſſent nō ipſius amore veritati du
cti:ſꝫ cupiditate ꝯparandoꝝ ſeculariū cōmodoꝝ qui ta
mē non aliud annunciāt:ſicut heretici:vñ mercēnarij re
cte appellant. In eadem quippe domo eundē panē v̄bi
tractantes:non tamē in hereditatē eternā vocati:ſꝫ tpali
mercede cōducti. CHRY. Signāter aūt ſubdit: Ego
aūt hic fame pere. quaſi diceret: Ego ñ alienus:ſed fili⁹
boni patris:⁊ frater filij obſequētis. ego liber ⁊ genero
ſus factus ſum miſerior mercēnarius:a ſūma celſitudine
prime nobilitatis ad infimam humilitatem delapſus.
GREGOR. niſenus: Non pri⁹ autem redijt ad pri
ſtinā felicitatē q̄ſi ſe rediens ſentiret:opprimētis erumne
ꝑſentiā ⁊ meditaretur penitentie v̄ba que ſubdunt: Sur
gam. AV. de que.euā. Quia iacebat. Et ibo. qꝛ longe
aberat. ad patrem meū:qꝛ ſub principe porcorum erat.
Cetera v̄o ſūt pniaꝫ meditātis i cōfeſſione peccati:nōdū
tū agētis. nō eni iā dicit pri ſꝫ dictuꝝ ſe eſſe ꝓmittit cū ve
nerit. Intelligas igit̄ hoc nūc accipiēdū eſſe venire ad pa
trē i eccleſia ꝯſtituti per fidē:vbi peccatoꝝ legitima ⁊ fru
ctuoſa iā poſſit eē ꝯfeſſio. dicit ergo dictuꝝ ſe eſſe patri
pater. AM. Quā miſericors q̄ offenſus nec paternum
nomē dedignat̄ audire: Peccaui. hec eſt prima cōfeſſio
apud auctorē nature:ꝑſulē mie: arbitrū culpe. Sed ⁊ ſi
deus nouit oīa:vocē tñ tue ꝯfeſſionis expectat. Ore eni
ꝯfeſſio fit ad ſalutē:qꝛ alleuiat pōdus erroris quiſquis
ipſe ſe onerat:⁊ accuſationis excludit inuidiā:quia accu
ſatorem preuenit confitendo fruſtra velis occultare quē
nihil fallit:⁊ ſine periculo prodas qō ſcias eē iā cognituꝫ
cōfitere magi vt iterueniat ꝓ te xp̄s rogat ꝓ te eccleſia:il
lachrymet ppl̄s:nec verearis ne nō ipetres. Aduocatus
ſpōdet veniā: patron⁹ ꝓmittit recōciliationē tibi patne
pie aīs:pollicetur aſſertor. Subdit aūt: In celū ⁊ corā
te. CHRY. Dicēs corā te:oñdit hūc patrē deū debere
itelligi:de⁹ eni ſolus ꝯſpector eſt omniuꝫ:a quo nec i cor
de meditata peccata abſcondi pñt. AV. de que.euan.
Utrū aūt hoc eſt peccatum in celū qō eſt coram te vt ce
lū appellauerit ipſam ſūmitatem patris. an potius pec
caui i celū corā ſanctis animab⁹:coram te aūt i ipſo pe
netrali ꝯſcientie. CHR. Uel celum hoc loco intelliga
tur:qui enim in celum peccat:quod ⁊ ſi ſupernum tamen
viſibile elementum eſt:ipſe eſt qui peccat in hominem
quem ſuſcepit filius dei pro ſalute noſtra. AM. Uel
peccato anime celeſtia ſignificantur dona ſpūs imminu
ta. vel qꝛ ab illi⁹ gremio matris hieruſalem que eſt i ce
lo non oportuit deuiari. deiectus aūt ſe exaltare nō de
bet. vnde ſubdit iam non ſum dignus vocari filius tuus
Et vt merito ſue humilitatis poſſit attolli ſubdit: fac me
ſicut vnum de mercēnarijs tuis. BE. Ad filij affectum
qui omnia que patris ſunt ſua eſſe non ambigit aſpira
re nequāq̄ preſumit:ſed mercēnarij ſtatum iaꝫ pro mer
cede ſeruiturus deſiderat:verum nec hunc quidem niſi
paterna dignatione ſe mereri poſſe teſtatur. GRE ni
ſenus: Hunc autem filium ꝓdigum ſpūſſanctus nobis
deſcripſit vt inſtruatur nos qualiter debeamus cordis
deplorare peccamina. CHR. Qui poſtq̄ dixit. Ibo
ad patrem meum q̄ ei cuncta attulit bona non manſit ſꝫ
totum iter tranſiuit. Sequitur enim: Et ſurgens venit ad
patrem ſuum ſic ⁊ nos faciamus nec pigeat nos longi
tudinis vie qꝛ ſi voluerimus fiet regreſſus celer ⁊ facilis
dummodo deſeramus peccatum quod nos a domo pa

terra eduxit. eſt autem ⁊ pater redeuntibus clemẽs: naꝫ
ſubdit: Cũ aũt adhuc lõge eſſet vidit illũ pater ſuus.
AV. de que. euã. Ante eñ ꝙ̃ itelligeret deũ longe exiſtẽs
cũ m̃ pie quereret vidit ille pater ipſius. Impios eñ ⁊ ſu
pbos ꝯuenĩeter nõ videre dĩ tanꝙ̃ ante oculos nõ hñs
Añ oculos eñ haberi nõ niſi q̃ diligũt dici ſolẽt. CHR.
Sẽſit aũt pater pniã: nõ expectauit rcipe ꝯfeſſiõis vba
ſꝫ pueñt petitionẽ miſericorditer agẽs. vñ ſubdit: Et miſe
ricordia motus ẽ. GRE. niſſen⁹: Cõfeſſionis meditatõ
placauit ei patrẽ vt obuia iret ei ⁊ oſcula collo cõferret.
Sequit̃ eñ: Et occurrẽs cecidit ſup collũ ei⁹ ⁊ oſculatus
eſt eũ. Qđ ſignificat rationale iugũ hoiſ ori ipoſitũ p euã
gelicaꝫ traditionẽ que abiecit obſeruãtiã legis. CHR.
Quid eñ ẽ aliud ꝙ̃ occurrit: niſi qꝛ nos peccatis ipediẽ
tibus noſtra vtute ad deũ ꝑuenire nõ poteram⁹? Ipſe au
tem potẽs ad iualidos ꝑuenire deſcẽdit. oſculat̃ aũt os
ꝑ qđ emiſſa de corde ꝯfeſſio penitẽtis exierat: quã pater
letus excepit. AM. Occurrit igit̃ tibi qꝛ audit te itra mẽ
tis ſecreta tractatẽ. Et cũ adhuc lõge ſis: occurrit ne quis
ipediat: ꝯplectit̃ quoqꝫ: i occurſu eñ ꝓſciẽtia ẽ: i cõplexu
clemẽtia: ⁊ quaſi quodã patrij amoris affectu ſupra col
lum cadit: vt iacẽtem erigat: ⁊ oneratũ peccatis atqꝫ i ter
rena deflexũ: reflectat ad celũ. malo ergo fili⁹ eẽ ꝙ̃ ouis
Ouis eñ a paſtore reperit̃: a patre filius honorat̃. AV.
de que. euã. Uel occurrẽs cecidit ſup collũ eius. nõ eñiꝫ
pater vnigenitũ filiũ deſeruit: in quo vſqꝫ in nrãꝫ longin
quã ꝑegrinationẽ cucurrit: qꝛ deus erat i xp̃o mũduꝫ re
cõcilians ſibi. Cadere aũt ſup collũ eius ẽ humiliari i am
plexuꝫ ei⁹ brachiũ ſuum: quod ẽ dñs ieſus xp̃s. Conſo
lari aũt vbo gratie dei ad ſpem idulgẽtie peccatorũ: hoc
ẽ poſt lõga itinera remeantẽ mereri a patre oſculũ chari
tatis. Incipit aũt iã ꝯſtitutus in eccleſia peccata ꝯfiteri:
nec dicit oĩa q̃ dictuꝝ ſe eſſe ꝑmiſerat. Sequit̃ eñ: Dixit
qꝫ filius ei: pater peccaui i celũ ⁊ corã te: ⁊ iã non ſuꝫ di
gnus vocari filius. hoc eñ vult fieri ꝑ gratiã: quo ſe idi
gnũ ꝑ merita fatet̃. Nõ addit qđ i illa meditatiõe dixerat
Fac me ſicut vnũ de mercẽnarijs tuis. Cũ eñ panẽ nõ ha
beret: vel mercẽnari⁹ eſſe cupiebat: quod ẽ oſculũ patris
generoſiſſime iã dedignabat̃. CHR. Pr̃ aũt ad filiuꝫ
ſermonẽ nõ dirigit: ſꝫ miniſtris loquit̃: qꝛ q̃ penitet orat
ſed rñſum vbo vere nõ accipit: miſericordia vo efficaci
ter in effectu intuet̃. Sequit̃ eñ: Dixit aũt pater ad ſuos
ſuos: Cito ꝓferte ſtolã primã ⁊ induite illũ. THEO.
Seruos vel angelos itelligas adminiſtratorios ſpũs: vl
ſacerdotes qui baptiſmate ⁊ vbo doctrine aĩam veſtiũt
ipſo chriſto. Quotquot eñ in xp̃o baptizati ſumus xp̃ꝫ
induimus. AV. de que. euange. Uel ſtola prima ẽ di
gnitas quã ꝑdidit adã. Serui q̃ eam ꝓferũt ſunt recõci
liationis ꝑdicatores. AM. Uel ſtola ẽ amictus ſapien
tie: quo nuda corporis apli tegũt. accepit aũt ſapiaꝫ pri
mam. ẽ. n. ⁊ alia que myſteriũ neſcit. Annulus aũt ẽ ſyn
cere fidei ſignaculũ: ⁊ expreſſio veritatis: de quo ſequit̃:
Et date ei annulũ i manu ei⁹. BE. Ideſt in operatiõe: vt
ꝑ opa fides clareſcat: ⁊ ꝑ fidẽ opera ꝯfirmẽt̃. AV. de q̃.
euan. Uel annulus in manu pign⁹ ẽ ſpũſſancti: ꝓpter gra
tie ꝑticipationẽ que digito bene ſignificat̃. CHRY. Ut
iubet ãnulũ dari ſiue ſignaculi ſalutariſ ſymbolũ: ſeu ma
gis deſpõſationis inſigne ⁊ nuptiaꝝ pignus: q̃bus xp̃s
ecclĩã ſpõſat: cũ aĩa reſipiſcẽs ꝑ annulũ fidei iũgit̃. AV.
de q̃. euã. Calciamẽta aũt i pedes ꝑparatio ẽ euãgelizãdi ad
ñ tãgẽda terrena: õ qb⁹ ſeqt̃: Et calciamẽta i pedeſ. CHR.
Ut mãdat calciamẽta pedib⁹ iponi: aut ꝓp coopiẽda ve
ſtigia: vt ꝑ lubricũ mundi iſtius fixuſ icedat: aut propter
mortificationẽ membroꝝ: vite eñ noſtre curſus in ſcri
pturis pes appellat̃: ⁊ mortificationis ſpecies calciamẽ
tis iponit̃: qꝛ de aĩalium mortuorum pellibus conficiunt̃
Addit ⁊ vitulum illi ſaginatum iugulandum in conuiuĩ
exhibitione: Sequit̃ eñ: Et adducite vitulum ſaginatum
ideſt dñm ieſum chriſtum: quẽ vitulum nominat ꝓpter
hoſtiã corporis immaculati. Saginatum aũt dixit: qꝛ pi
guis ⁊ optim⁹ intãtũ ẽ: vt ꝓ totius mũdi ſalute ſufficiat.
Nõ ãt ipſe pr̃ vitulũ imolauit: ſꝫ alijſ imolãdũ tradidit ꝑ
mittẽte enim patre conſentiens filius ab hominibus cru
cifixus eſt. AV. de que. euã. Uel vitulus ſaginatus eſt
ipe dñs ſm carnẽ ſatiatus obprobrijs. Qđ aũt imperat
vt adducãt eũ: quid aliud ẽ niſi vt ꝑdicẽt eum: ⁊ annunci
ando faciant venire in exhauſta fame viſcera filij eſuri
entis? Nam etiam vt occidant eum iubet: hoc eſt vt mor
tem eius inſinuent. tunc eñ cuiqꝫ occidit̃: cũ credit occi
ſum. Sequitur: Et manducemus. AM. Bene carnem
vituli: qꝛ ſacerdotalis ẽ victima que pro peccatis fiebat.
Epulantem autem inducit: cum dicit epulemur: vt oſten
deret quoniam paternus eſt cibus ſalus noſtra: ⁊ pa
tris eſt gaudium noſtrorum redemptio peccatorum.
CHR. Ipſe enim pater gaudet in reditu filij: ⁊ conuiua
tur in vitulo: quia miſericordie ſue fructum in imolatio
ne filij ſui gaudens creator in acquiſitione populi credẽ
tis epulatur. vnde ſequitur: Quia hic filius meus mortu
us erat ⁊ reuixit: perierat: ⁊ inuentus eſt. AM. Ille pe
rijt qui fuit: itaqꝫ gẽtes non ſunt: chriſtianus eſt. Põt ta
men ⁊ hic vna ſpecies accipi generis humani: fuit adam
⁊ in illo fuimus omnes. perijt adaꝫ: ⁊ i illo oẽs perierũt.
Homo igitur in illo homine qui perierat reformat̃. põt
⁊ de agente penitentiam dictum videri: quia non morit̃
niſi qui aliquãdo vixerit. Et gentes quidem cuꝫ credide
rint: per gratiam viuificantur: qui vero lapſus fuerit per
penitentiam reuiuiſcit. THE. Quãtũ ergo ad vitioꝝ
conditionem mortuus fuerat deſperatus. Sed quantuꝫ
ad humanam naturam que mutabilis eſt: ⁊ põt a vitio
ad virtutem conuerti depditus dicitur: nam minus ẽ ꝑdi
ꝙ̃ mori. Quilibet ãt reuocatus ⁊ mundatus a crimine
ſaginati vituli pꝛinceps cauſa letitie fit patri ⁊ famuliſ ei⁹
ideſt angelis ⁊ ſacerdotibus. vnde ſequit̃: Et ceperunt
omnes epulari. AV. Iſte epule atqꝫ feſtiuitas nũc cele
brantur per orbẽ terrarum eccleſia dilatata atqꝫ diffuſa
vitulus. n. ille i corpore ⁊ ſanguine dominico ⁊ offertur
patri: ⁊ paſcit totam domum.

¶ Erat autẽ filius eius ſenior i agro. Et cũ veni
ret ⁊ appropinquaret domui audiuit ſymphoniã
⁊ choꝝ: ⁊ vocauit vnũ de ſeruis: ⁊ iterrogauit qđ
hec eſſent. Iſqꝫ dixit illi: Frater tuus venit: ⁊
occidit pater tuus vitulũ ſaginatuꝫ: quia ſaluum
illũ recepit. Indignatus ẽ aũt ⁊ nolebat introire.
Pater ergo illi⁹ egreſſus cepit rogare illũ. At ille
reſpondẽs dixit patri ſuo: Ecce tot annis ſeruio ti
bi ⁊ nunꝙ̃ mandatum tuũ preteriui: ⁊ nunꝙ̃ de
diſti mihi hedũ vt cuꝫ amicis meiſ epularer. Sed
poſtꝙ̃ filius tuus hic q deuorauit ſubſtantiã ſuã
cũ meretricibus: vẽit: occidiſti illi vitulũ ſaginatũ
At ipſe dixit illi: Fili tu ſemꝑ mecũ es ⁊ omnia mea
tua ſunt. Epulari aũt ⁊ gaudere oportebat: quia
frater tuuſ hic mortuus erat ⁊ reuixit: perierat ⁊ in
uentus eſt.

¶ BE. Murmurantibus de peccatorum ſuſceptione
ſcribis ⁊ phariſeis: tres per ordineꝫ parabolas ſaluator
poſuit. Duabus primis quantum ipſe cum angelis de
penitentium ſalute gaudeat inſinuat. In hac vero tertia
non ſuum tantũmodo ſuorũqꝫ gaudium demonſtrat: ſꝫ
⁊ inuidentiũ murmur reprehendit. Dicit enim: Erat aũt
filius eius ſenior i agro. AV. de que. euã. Maior fili⁹
populus iſrael ẽ: nõ quidem profectus in longinquaꝫ re
gionem: ſed tamẽ in domo non eſt. In agro autem eſt. i.
ipſa hereditaria opulentia legis: ⁊ ꝓphetarum terrena
potius operatur. Ueniens autem de agro domum ap
propiquare

ꝓpinquare cepit.i.labore ſeruilis operis improbato
ex eiſdem ſcripturis eccleſie libertatem conſiderauit.vñ
ſequitur:Et cũ veni.⁊ appro.do.audi.ſimpho.⁊ chorũ
ideſt ſpũſancto plenos vocibus ꝯſonis euangeliũ predi
care.Sequitur:Et vocauit vnum de ſeruis:⁊ interroga
uit quid hoc eſſet ideſt ſumit ad legendum aliquem pro
phetarum:⁊ in eo querens quodammodo interrogat.
vnde iſta feſta in eccleſia celebrantur in qua ſe eſſe non
videt.Reſpondeat ei ſeruus pa triſpropheta. Sequi
tur enim.Ille dixit illi:Frater tuus venit:⁊ occidit pa-
ter tuus vitulum ſaginatum:quia ſaluum illum recepit
q.d.In extremis terre fuit frater tuus:ſed inde maior ex
ultatio cantantiũ dño canticũ nouũ:q2 laus eius ab ex-
tremis terre:⁊ ꝓpter eum qui abſens erat occiſus ẽ vir
ſciens ferre imbecillitatẽ.q2 quibus non ẽ narratũ de eo
viderũt. AM.Adoleſcentiori aũt filio.i.ꝑplo ⁊ gẽtibꝰ
iſrael tanꝗ maior frater bñficiũ paterne benedictionis
inuidit:qđ faciebãt iudei:q2 chriſtus cũ gẽtibus epulare
tur.vnde ſequit:Indignatus ẽ aũt ⁊ nolebat introire.
AV.de que.euã.Indignat etiã ⁊ nũc:⁊ adhuc non vult
intrare.Cũ ergo plenitudo gentium introierit:egrediet
opportuno tp̃e pater eius:vt etiã oĩs iſrael ſaluus fiat.
vñ ſequitur:Pater ergo illius egreſſus cepit rogare eũ
Erat eñi quandoq; aperta vocatio iudeoꝝ i ſalutẽ euan
gelij:quã manifeſtationẽ vocationis tanꝗ egreſſum pr̃iſ
appellat ad rogandũ maiorẽ filiũ.Deinde quer̃ndit ma-
ior filius:q̃ſtiones duas hñt.Sequit eñi:At ille r̃ndens
dixit patri ſuo:ecce tot annis ſuio tibi:⁊ nunꝗ mãdatũ
tuũ preteriui.De mãdato nõ pretergreſſo facile illud oc
currit:non de omni mandato dictũ:ſed vno maxime ne
ceſſario:ꝙ nullũ aliũ deũ ꝓter vnũ creatorẽ oĩum cole-
re viſus ẽ.Neq; iſte filius in oĩbus iſraelitis:ſed in his i
telligit ꝑſonã habere qui nũꝗ ab vno deo ad ſimulacra
ꝯuerſi ſũt.Quãꝗ eñi terrena deſideraret:ab vno tñ deo
iſte deſiderabat bona:q̃uis cõmunia cũ peccatoribus
vñ ⁊ in pſalmo dr̃:Ut iumẽtum factus ſũ apud te ⁊ ego
ſemꝑ tecũ.Sed quis ẽ hedus quẽ nunꝗ accepit ad epu-
landũ.Sequit eñi:Et nunꝗ dediſti mihi hedũ vt cũ ami
cis meis epularer.Peccator hedi noĩe ſignificari valet.
AM.Iudeꝰ hedũ requirit:chriſtianꝰ agnũ.⁊ ideo illis
barrabas ſoluitur:nobis agnus imolat. Queri etiã in
hedo vr̃ q2 iudei ritũ veteris ſacrificij ꝑdiderũt.vel qui
hedũ querũt:expectãt antichriſtũ. AV.de que.euã.Sꝫ
nõ inuenio exitũ huius ſententie.Multũ.n.abſurdũ eſt
cũ cui poſt dr̃:Tu mecũ es ſemꝑ:hoc a patre optaſſe:vt
antichriſto crederet.Neq; omnino aliquẽ iudeoꝝ:q̄ an
tichriſtũ credituri ſunt:iſtũ filiũ fas ẽ intelligi.Quõ autẽ
epularet ex illo hedo ſi ipſe ẽ antichriſtus q̄ ei nõ crede-
ret:Ac ſi hoc ẽ epulari ex hedi occiſione:qđ ẽ đ antichri
ſti ꝑditione letari:quõ dicit filius quẽ recepit pater:hoc
ſibi nõ fuiſſe ꝯceſſũ:cũ omnes filij de eius ꝑditione leta-
turi ſunt.Ipſum igit ſibi dñm negatum ad epulandũ con
querit:dum eum peccatorem putat.cum enim hedus eſt
illi genti.i.cum eam ſabbati violatorem ⁊ ꝓphanatorẽ
eſtimet:iucundari epulis illius non meruit. GRE.Qđ
aũt dicit:Cũ amicis meis.aut ex ꝑſona principũ cũ ple-
be itelligit:aut ex ꝑſona populi hieroſolymitani cũ cete
ris populis iuda. HIE.Uel dicit.Nunꝗ dediſti mihi
hedum.i.nullus ſanguis ꝓphete:vel ſacerdotis a roma
no imperio nos liberauit. AM.Impudẽs autem fili
us ſimilis eſt publicano iuſtificanti ſe.q2 legem ſeruabat
in littera.impie accuſabat fratrẽ:ꝙ cũ meretricibus pa
ternam ſubſtantiam prodegiſſet.Sequitur eñi:Sꝫ poſt-
ꝗ filius tuus hic qui deuorauit ſubãꝫ ſuã cũ meretricibꝰ
venit:occidiſti illi vitulũ ſaginatum. AV.Meretri-
ces aũt eꝫ ſunt ſupſtitiones gentilium:cũ quibꝰ ſubſtan
tiam diſſipat:qui relicto vero connubio veri dei:cũ de
mone feda cupiditate fornicat. HIE.In hoc aũt ꝙ di
cit:Occidiſti illi vitulum ſaginatum:confitetur veniſſe

xp̃m:ſed inuidia non vult ſaluari. AV.Non aũt pater
eũ.q.mentientem redarguit:ſed ſecum ꝑſeuerantiam eiꝰ
approbans ad ꝑfectionem potioris atq; iucũdioris ex
ultationis inuitat.vnde ſequitur:At ipſe dixit illi:Fili tu
ſemꝑ mecum es. HIE.Uel quod dixerat:iactantia eſt
non veritas cui pater non conſentit:ſed alia cõpeſcit ra-
tione dicens:Mecũ es:lege qua ſtringeris:non q2 nõ pec
cauerit:ſed q2 deus eum ſemꝑ caſtigando retraxit.Nec
mirum ſi patri mentit q̄ fratri inuidet. AMBRO.
Sed bonus pater etiam hunc ſaluare cupiebat dicens:
Tu mecum ſemper es.vel quaſi iudeus in lege vel qua
ſi iuſtus in cõmunione. AV.Quid aũt ſibi vult ꝙ ad-
didit:Et oĩa mea tua ſũt.quaſi non ſint ⁊ fratris ſed ſic a
ꝑfectis ⁊ imortalibus filijs habent oĩa:vt ſint ⁊ omnĩũ
ſingula:⁊ omnia ſingulorum:vt enim cupiditas nihil ſi
ne anguſtia:ita nihil cum anguſtia charitas tenet.Sed
quõ oĩa:nonne ⁊ angelos deus in poſſeſſionẽ tali filio
ſubieciſſe putandus ẽ:ſi poſſeſſionem ſic accipias vt eiuſ
poſſeſſor ipſe ſit dñs:non vtiq; oĩa.Non enim dñi erimꝰ
ſed conſortes potius angelorum.Si vero poſſeſſio ſic
intelligitur:quõ recte dicimus poſſidere aĩas:veritatem
nõ inuenio cur non vere ac ꝓprie id poſſumus accipere
Non eñi illud loquimur:vt dominas veritatis dicamuſ
aĩas.Aut ſi nomine poſſeſſionis ab hoc ſẽſu impedimur
illud quoq; auferatur.nõ enim ait pater:Oĩa poſſides
ſꝫ oĩa mea tua ſunt:nec tamẽ vt ipſius dñi.Quod enim
eſt in noſtra pecunia:põt familie noſtre vel alimentũ eſſe
vel ornamentũ vel aliud huiuſmodi.Et certe cum ipſũ
p̄tem recte ille poſſit ſuum dicere:nõ video quomodo q̄
ipſius recte vocari poſſit:diuerſis dũtaxat mõis.Cum
eñi btitudinẽ illam obtinuerimus:noſtra erunt ad viden
dum ſuperiora ad conuiuendum equalia:ad dominãdũ
inferiora.Congaudeat igitur ſecuriſſimus maior frater.
AM.Si enim deſinat inuidere:oĩa ſua ſũt:vel iudeus ſa
cramenta veteris teſtamẽti:vl' baptiçatus noua etiã poſ
ſidẽs. THE.Uel aliter:Totũ ꝑſona filij:que vr̃ mur-
murare:ſumit ꝓ oĩbus quicunq; ſcandaliçantur ſubdi-
tis:ſic Dauid itroducit ꝑſonam paſſam ſcandalũ i pec-
catoꝝ pace. TY.Maior igit filiꝰ ſicut agricola iſiſte-
bat agriculture:nõ terreſtrẽ ſꝫ aĩe agrũ fodiẽs:⁊ ſalutis
arbores inſerens.ſ.v̾tutes. THE.Uel erat i agro hoc
ẽ i mũdo colẽs ꝓpriã carnẽ:vt repleat panibus:⁊ ſemi-
nans i lachrymis vt in gaudio metat.ſꝫ cognitis geſtis
nolebat itrare ad cõe gaudiũ. CHRY.Querit aũt ſi
afficit paſſione liuoris:dolens in ꝓſperis alioꝝ.Dicen
dũ ẽ aũt ꝙ nullus ſanctoꝝ dolet in talibus:immo bona
alioꝝ ſua exiſtimat:nõ aũt oportet oĩa quecunq; para-
bola continet ad litteram ptractare:ſed ſenſum elicien-
tes cuiꝰ cã componit nihil aliud ꝑſcrutari.Hec ḡ para-
bola ad hoc ẽ cõpoſita vt peccatores nõ diffidãt reuerti:
ſciẽtes ꝙ magna ꝯſequẽt.vñ itroducit alios turbatos in
eoꝝ bonis:vt indicet eos liuore tabeſcẽtes:ſꝫ tãto deco
re honoratos redeũtes:vt etiã inuidioſi poſſint alijs fie
ri. THE.Uel phariſeoꝝ intentionẽ corrigit dñs per
p̃ñtẽ ꝑabolam quos ex hypoſtaſi noĩat iuſtos.q.d.Eſto
vos vere iuſtos eſſe:nec tranſgreſſos aliquod mãdato
rum:nũq̄d igitur ꝓpter hoc non oportet admittere a fla
gitijs redeuntes. HIE.vel aliter.Omnis iuſticia i cõ-
patione dei eſt iniuſticia.vnde paulus:Quis me libera-
bit de corpore mortis huius.vnde apoſtoli indignati ſũt
ꝓ petitione matris filiorum çebedei. CI.Quod ⁊ noſ-
ipſi q̄nq; patimur:viuunt enim q̄dam ꝓſtantiſſimam ⁊
optimam vitam:alius autem in ipſo ſenio multotiẽs ad
deum conuertitur:vel forſitan extremũ diẽ claudere de
bens hac diluit reatus dño miſerante.Hoc quidem ali-
quando reſpuunt ex importuna puſillanimitate:non at-
tendentes mentem ſaluatoris qui de ſalute ꝑeuntium
gaudet. THE.Dicit ergo filius patri:Gratis duxi i do
loribus vitam a peccatoribus moleſtatus.⁊ nũꝗ cauſa

mei decreuiſti mactandum eſſe hedum.i. perſequentez
me peccatorē:vt paululum recrearer: qualis hedus fuit
achab helie. Qui dicebat dn̄e ꝓphetas tuos occiderūt
AM. Uel aliter notatur hic frater vſq₃ adeo:vt de villa
venire dicatur:hoc eſt terrenis operibꝰ occupatꝰ: igno
rans q̄ ſunt ſpūs dei:vt deniq₃ nūq̄ ꝓ ſe vel hedū gra
tur occiſum:nō enī ꝓ inuidia:ſed ꝓ venia mundi agnus
ē imolatꝰ. Iuidus hedū querit:innocens agnū ꝓ ſe deſi
derat imolari.ideo ꝛ ſenior dr̄:eo q̄ cito q̄s ꝑ inuidiam
ꝯſeneſcat:iō ꝛ foris ſtat:eo q̄ maliuolētia euz excludat
iō choꝝ ꝛ ſymphoniā audire n̄ pōt:hoc ē i nulla theatra
lis incentiua laſciuie.ſed plebis ꝯ cordiā ꝯtinentis q̄ de
peccatore ſaluato dulcē leticie ſuauitatē reſultat.q̄ eniz
ſibi iuſti videntur indignant qn̄ alicui pctm̄ fatēti venia
laxat. Quis tu es q̄ dn̄o ꝯtradicas:ne videlicet culpā re
laxaret:cū tu cui volueris ignoſcas:ſ₃ remittēdis poſt
penitentiā debemꝰ fauere peccatis ne dū venie alteriuſ
inuidemꝰ ipſi eā nō mereamur a dn̄o nō inuideamꝰ de
longinqua regione remeantibus:qꝛ ꝛ nos fuimus in re-
gione longinqua.

CA.XVI.

Dicebat āt ꝛ ad diſcipulos ſuos. Hō
quidā erat diues qui habebat villicū
ꝛ hic diffamatus ē apud illū: quaſi
diſſipaſſet bona illiꝰ: Et vocauit illū
ꝛ ait illi. Quid hoc audio: de te: red
de rationē villicatōis tue. Jā enī nō poteriſ villica
re. Ait autez villicus intra ſe. Quid faciā:quia do
minus meus aufert a me villicationē. Fodere nō
valeo:mēdicare erubeſco: Scio quid faciā: vt cū
amotus fuero a villicatione: recipiant me in do
mos ſuas. Cōuocatis itaq₃ ſinglis debitoribꝰ do
mini ſui: dicebat primo. Quantū debes domino
meo: At ille dixit: Centū cados olei. Dixitq₃ illi:
Accipe cautionē tuā:ꝛ ſede cito ꝛ ſcribe quinqua
gita: Deide alio dixit. Tu vero quantum debes:
Qui ait centū choros tritici. Ait illi: Accipe lr̄as
tuas:ꝛ ſcribe. lxxx.

BED. Poſtq̄ murmurantes de penitentiuz receptio
ne tribus parabolis ſaluator redarguit: quartam mox
quintāq₃ de elemoſyna danda ꝛ perſimonia ſequenda
ſubiungit:quia ꝛ ordo predicandi aptiſſimus eſt:vt poſt
penitentiam elemoſyna ſubiungatur. vnde dicitur: Dice
bat autē ad diſcipulos ſuos: Homo quidā erat diues q̄
habebat villicū. CHRY. Opinio quedā erronea ag
grauata mortalibus auget crimina:minuit bona. Ea ve
ro eſt opinari:q̄ ea quecunq₃ poſſidemus i vſu vite poſ
ſideamus vt domini:ꝛ ideo etiam opportune ea appre
hendimꝰ tanq̄ bona p̄cipua. Sed contrariū eſt:non enī
nos vt domini in vita preſenti collocati ſumus in ꝓpria
domo: ſed tanq̄ hoſpites ꝛ aduene quo nolumus duci
mur:ꝛ quo tempore non putamus qui nūc locuples eſt
in breui fit mendicus. Ergo quicunq₃ ſis:noueris te eſſe
diſpenſatorē alienoꝝ: ꝛ tranſitoriꝫ vſus ꝛ breuis tibi iu
ra conceſſa ſunt. Abiecto ergo ab aīa dominij faſtu: ſu-
mas humilitatem ꝛ modeſtiā villici. BED. Uillicus
quippe ville gubernator eſt. vnde ꝛ a villa nomen acce-
pit. Iconomus autem tam pecunie q̄ frugum ꝛ omniuz
que habet dominus diſpenſator eſt. AM. Ex hoc er-
go diſcimus nō ipſos eſſe dn̄os:ſed potius villicos alie
naꝝ facultatū. THE. Deinde q̄ cum non exercemus
diſpenſationem opū ad libitū dn̄i:ſed ad proprias ille-
cebras ꝯmiſſis abutimur:criminoſi villici ſumus. vnde
ſequitur: Et hic diffamatus eſt apud illum:quaſi diſſipaſ
ſet bona illius. CHR. Interea euulſus a villicatione
eripit. Sequit enim: Et vocauit illum:ꝛ ait ei: Quid hoc
audio de te: Redde rationem villicationis tue. Jam enī
non poteris villicare. Quotidie talia nobis per effectū
exclamat dominus:oſtendens nobis fruentem īmerida
ſoſpitate:priuſq̄ veſperaſcat exanimem:ꝛ aliū inter prā
dia expirantem:ꝛ diuerſimode ab hac villicatione dece
dimus. Sed fidelis diſpenſator qui de propria diſpen
ſatione confidit:deſiderat cum paulo diſſolui:ꝛ eſſe cū
chriſto. Js autem cuius ſunt vota terrena:anxiatur i exi
tu. vnde de hoc villico ſubditur: Ait autem villicus īra
ſe: Quid fa. quia domi. meus. au. a me villicationē. fode
re nō valeo:mendicare erubeſco. Impotentē eſſe in ope
re crimen ē vite inertis. Nō enim timeret ſi conſueuiſſet
affectare labores. q̄ ſi ſm̄ allegoriam accipiamus para
bolaz poſt tranſmigrationem hic factaz non eſt tempus
operandi. Uita preſens habet exercitiuz mandatoꝝ:fu
tura vero ſolatiuz. Si nihil operatus es hic:fruſtra fu
turum curas:ſed nec mēdicando ꝓficies: Huius indici
um ſunt virgines fatue:que imprudenter a prudentibus
mendicauerunt:ſed reuerſe ſunt vacue. quilibet eniz ſui
ꝯuerſationē vt tunicam iduit:non ē aūt eā exuere nec cō
bire cum alio. Sed debitorum remiſſionem ingeniatus
eſt nequitie villicus:ſtatuēs ſibi maloꝝ remediū in con-
ſeruis. Sequit enī: Scio q̄d faciā: vt cum amotus fuero
a villicatiōe:recipiēt me i domos ſuas. Quotiēs enī quiſ
exitū ſuū p̄cipiēs:leuat beneficio ſarcinā peccatoꝝ vel
relaxando debita debitori:vel tribuēs in opibus copi
am:ea que ſunt dn̄i largiens:multos amicos ꝯciliat pre
bituros ſibi coram iudice teſtimonium veritatis non vo
cibus:ſed bonoꝝ operum oſtenſione:quin etiam para
turos p teſtimoniū refrigerij māſionē. Nihil āt eſt noſtrum
ſed oīa ſunt ditionis dei. vn̄ ſequit: ꝯuocatis itaq₃ ſingu
lis debitoribus dn̄i ſui dicebat primo. Quantum de
bes domino meo: At ille dixit: Centum cados olei.
BE. Cados grece eſt amphora continens vrnas tres
Sequitur: Dixitq₃ illi: Accipe cautionem tuam ꝛ ſede
ꝛ cito ſcribe quinquaginta. dimidiam ei partem dimit
tens. Sequitur: deinde alio dixit:tu vo q̄ntū dbes ait cē
tum choros tritici. Chorus modijs. xxx. ꝯpletur. Sed
ait illi: Accipe litteras tuas:ꝛ ſcribe. lxxx. Quītam par-
tem ei dimittens. Simpliciter ergo ſic poteſt accipi.
Quiſquis idigentiam pauperis vel ex dimidia vel ex
quinta alleuiat parte:miſericordie ſue mercede donan
dus ē. AV. de que. euange. Uel q̄ de centum cadis olei
quinquaginta fecit ſcribi a debitore:ꝛ de centuz choris
tritici octoginta:ad hoc valere arbitror: vt ea que in ſa
cerdotes atq₃ leuitas iudeus quiſq₃ operatur in eccle
ſia chriſti abundent:vt cum illi decimas darent:iſti di
midias dent:ſicut de bonis ſuis fecit zacheus aut certe
duas decimas dando.i. vnam quintam ſuperent impen
dia iudeorum.

Et laudauit dominus villicum iniquitatis:
quia prudenter feciſſet:qꝛ filij huius ſeculi prudē
tiores filijs lucis in generatione ſua ſunt. Et ego
vobis dico: Facite vobis amicos de mammona
iniquitatis:vt cū defeceritis:recipiant vos in eter
na tabernacula. Qui fidelis ē i minimo: ꝛ i maio
ri fideliſ ē:ꝛ q i modico iniquꝰ ē: ꝛ i maiori iniquꝰ
ē. Si ergo i iniquo mām̄ona fideles n̄ fuiſtis: q̄d
verum eſt quis credet vobis: Et ſi in alieno fide
les non fuiſtis:quod veſtrum ē quis dabit vobis
Nemo ſeruus pōt duobus dn̄is ſeruire. Aut enī
vnū odio habebit: ꝛ alteruz diliget: aut vni adhe
rebit: ꝛ alteruz contemnet. Non poteſtis deo ſer
uire ꝛ mammone.

AVG.